

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Kis lak áll a nagy Rákóczi-
ut mentén*

Forrás:

Bp.

(Hely)

1921. XII. 31.

(Idő)

Magyar Hírlap.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Nemzeti Színház

Idő

1921

Személy

Helyszám

Közp nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi hazinyomda 1922

Kis lak áll

a nagy Rákóczi-ut mentében. Ez a kis lak, az eredeti tervek és a főváros bizottságaiban lefolytatott viták szerint, nagyszerű kulturintézménynek volt szánva, itt akarták felépíteni a *Nemzeti Mozgót*, amely hivatalos lett volna arra, hogy addig is, amíg e helyen az új nemzeti színházat felépítik, a főváros közönségének kulturáját fejlessze. Ezt a telket annak idején tudvalevőleg a híres-nevezetes *Grassalkovich Antal* gróf, a szegény diákból dúsgazdag mágnássá lett gödöllői földesúr ajándékozta a nemzetnek, egy magyar színjáték-ház építésének céljaira. (Ez a *Grassalkovich* gróf különben az, aki nek házára — nem arra, amit most építettek a Rákóczi-uti telekre, hanem a régi gödöllőire — annak idején, *Hangay Zakariás*, a híres „vershevenyésző” piarista, a következő verset írta föl: *Congerius lapidum, multis congesta rapinis* — sok rablással összehordott köhalmaz.) A közoktatásügyi minisztérium, csak modern gondolkodásáról tett tanúbizonyosságot, amikor, ugyan ideglenesen, ezt a *Grassalkovich*-telket egy nemzeti mozi céljaira át

re az építési engedélyt megadta, minden tisztességes üzleti mód kihasználható a polgárság tehermentesítésére. Nem hisszük, hogy meg, mi épült ott a *Nemzeti Színház* telkén? Egy egészen közönjövendelő bazárépítéset részleges bazár, amelyben egy bankvénytársaságoknak juttatnak bizományos, egy rőfös kereskedő házik is azok igazgatói! egy ékszerész, egy csemegebolt neg egy illatszerész szolgálják ki a nagyérdemű közönséget. Kijelentjük, hogy nekünk ez ellen sincs kifogásunk. Ám járjanak ezeké a kereskedelemnek meg a közönségnek. De fel kell vetnünk a kérdést, és itt kapcsolódik bele mai eszmefuttatásunk is a közérdekebe, miért kellett e bazárt és annak hasznát egy részvénytársaságnak juttatni, miért nem adták át a telket egy jótékonyossági intézménynek vagy egyenesen a székesfővárosnak, amely ezt a bődét (másnak nem nevezhető) maga is felépíthette volna oleőspénzen, és a bolthelyiségek nagybéréből eredő hasznót, sok mindenféle közcélra fordíthatta volna. A kormánynak és a fővárosnak valóban kötelessége a „közgazdasági tevékenységet” előmozdítani, de csak olyan irányban, hogy az a közérdekét ne sértse. A magyar városok, a vidékiek éppen úgy, mint a főváros, oly rettenetes terhek alatt nyögnek, hogy